

og jeg skal ikke nægte, at jeg derfor har troet, at man, da Andragendet var stillet til Thinget, maaskee kunde benytte denne Vej til at forandlede det hele Indhold og de Opgiender, der staae i Andragendet, skænkede fornøden Opmærksomhed fra Ministeriets og det under Ministeriet liggende Domainedirectorats Side. Sagen er jo iøvrigt aabenbart meget lidet vigtig, og i dens Hovedpunkt er det ganske sikkert meget tvivlsomt, om den har nogen særdeles Krav paa at henvises til Ministeriet, som jo altid bør være det Samme som en Ubefaling. Dog seer jeg rigtignok heller ikke paa den anden Side, at der stæer nogen syn-derlig Skade enten i den ene eller den anden Retning, om Thinget sender Sagen til Ministeriet.

Christiansen: Det forekommer mig at være ligesaa vel i Statens som i Fæsternes Interesse, at det omhandlede Gods saasnart som muligt bliver afløst paa Grund af, at det er saa slet og daarligt i det Hele. Naar for Exempel Eiendomspriserne, som vistnok Alle maae troe, ville holde sig paa den store Høide, saa ville disse Eiendomme vistnok koste meget ved at gaae over til Selveiendom; men vedkommende Kjøbere eller Fæstere ville da ogsaa kunne gjøre sig Fordeel ved at faae disse saasnart som muligt, idet de da atter snarest muligt kunne afhænde dem igjen. Jeg troer derfor, at det vilde være gavnligt ligesaa vel for Staten som for Fæsterne, om Forholdet snart ordnedes. Endvidere skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Banfæligheder, som ere forbundne med disse Gudsers Beliggenhed, idet der er de stærke Vinde, som til forskjellige Tider af Aaret ødelægge Sæden, saaledes som paa et andet Sted udtalt af den høitagtede Indenrigsminister, hvilket ogsaa paa en uheldig Maade kan indvirke paa Prisen. Jeg skal derfor paa det Bedste anbefale dette Andragende i det Haab, at den høitærede Finanzminister, hvis Sagen bliver henviist til Ministeriet, vil tage alt muligt Hensyn til Andragendet.

Behmann: Jeg kan paa ingen Maade tiltræde den Betragtning, at det i alt Fald ikke „gjør nogen Skade“ at henvise dette Andragende. Jeg troer nemlig, at vi paa det

Allerbekræftigste bør fastholde den Fordring, at naar et saadant privat Andragende gaaer igjennem Thinget, og derefter henvises til Regeringen, da har det et velbegrundet Krav paa den allerstørste Opmærksomhed, og da bør det kun kunne undskyldes ved en „Feiltagelse“, dersom den Opmærksomhed, hvorpaa det saaledes har Krav, ikke skænktes det; men denne Fordring kunne vi ikke opretholde, naar vi ikke selv begrænse os i saa Henseende, og henvise Andet end det, om hvilket vi have den bestemteste Overbeviisning, at det fortjener alvorlig Overveielse. Ogsaa med Hensyn til Rigsdagens Tid troer jeg, at der er Meget, der taler for en saadan Strengthed fra Thingets Side; thi, naar Rigsdagen ikke er overmaade kræsen med saaledes at give Ubefalinger til Andragender, saa vil den faae i tusendvis af disse. Jeg stemmer altsaa, og det i Hensind til selve Udvalgets Grunde, imod Henviisningen.

Ordføreren: Til hvad der er anført imod, at denne Sag henvises til vedkommende Ministerium, har jeg Intet at anføre. Der er, saavel af den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksborg (Ostermann) som af Finanzministeren, ikke anført Andet, end der i Udvalget selv er fremkommet, og jeg har selv udtryffeligt udtalt, at Udvalget i det Hele taget har fundet det tvivlsomt, om der var tilstrækkelig Anledning for Thinget til at henvise Andragendet til Ministeriet eller ikke. Jeg skal saaledes aldeles henstille til Thinget, om der skulde være Grund til at lade Sagen gaae videre.

Da ingen Flere begjærede Ordet færed man til Afstemning, hvorved Thinget med 32 St. mod 25 nægtede Sagens Overgang til 2den Behandling.

Formanden: Hvad angaaer de 2 første i Dag behandlede Sager, skal jeg bede, hvis Vædringsforslag agtes stillede, at disse da maatte blive indgivne til imorgen ved Mødets Begyndelse eller ialfald til imorgen Kl. 12.

Efter Dagsordenen gif man dernæst over til 3die Behandling af „Forslag til Lov om Overdragelse af Colonistederne paa Alheden og Randbøl-Hede i Syl-